

του 17^{ου} αιώνα», στα *Πεπραγμένα τοῦ Η' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, τ. Β1, Ηράκλειο 2000, σ. 412-426, αρ. 1-21.

282

1662-1767. Καταχωρίσεις στον κώδικα της μητροπόλεως Λαρίσης επισκοπικών αποφάσεων και ιδιωτικών εγγράφων. Περιλαμβάνονται αγορανομικές διατάξεις, διευθετούνται συντεχνιακές διαφορές και θεσπίζονται περιορισμοί στην πολυτέλεια της γυναικείας ενδυμασίας. Λάρισα.
Έλένη Ἀγγελομάτη-Τσουγκάρη, «Συμβολή στην ιστορία τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ εκπαιδευτικῆς ζωῆς τῆς Λαρίσας κατὰ τὴν τουρκοκρατία», *Μεσαιωνικά καὶ Νέα Ἑλληνικά* 3 (1990), σ. 309-329, αρ. 1-13. (πρβλ. Γ. Ντρογκούλης, «Οἱ συντεχνίες στη Λάρισα στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Ανέκδοτα έγγραφα για τις οικονομικές και κοινωνικές δομές στην περιοχή», στα *Πρακτικά του Α' Ιστορικοῦ - Αρχαιολογικοῦ Συμποσίου*, Λάρισα 1985, σ. 295-302, αρ. 1-9).

ΙΔΡΥΣΗ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

1731, 22 Ιανουαρίου

«... Ἐπειδὴ λυσιτελέστερον πάντων τῶν ἔργων ἐστὶν ἡ παιδεία καὶ μάθησις ὅτε ποὺ οἱ γυμνασθέντες καὶ ἐγκρατεῖς ταύτης γεγονότες οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις ὑπέρτεροι καὶ ἀξιέπαινοι, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα καλῶς καταλαμβάνουσι, καὶ ἄλλοις τὰ τῆς πίστεως παραδίδουσι. Καὶ ὅπου εἰσὶ σχολεῖα ἑλληνικῶν μαθημάτων ἐκεῖσε σεμνότης ἀνθεῖ, καὶ μετριότης καὶ εὐγένεια.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς οἱ θεόθεν λαχόντες τοῦς οἴκας τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσσης καὶ φροντίζειν περὶ τῶν ἐπωφελῶν ταύτης, ἡβουλήθημεν συστήσαι σχολὴν ἑλληνικῶν μαθημάτων ἐν αὐτῇ, ὅπως ἐλθόντος διδασκάλου οἱ παῖδες φωτίζονται, καὶ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συναθροιζόμενοι χριστιανοὶ διὰ τῶν διδαχῶν ψυχικῶς ὠφελῶνται. Ὅθεν συνάξεως γενομένης πάντων τῶν κληρικῶν καὶ χρησίμων ἀρχόντων καὶ πρωτομαγιστόρων καὶ μαγιστόρων τῶν ῥουφετίων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει καὶ προβληθέντος τοῦ ἔργου καὶ τοῖς πᾶσι φανέντος ἀρεστοῦ ἐδιορίσθη ἡ τοῦ διδασκάλου πληρωμὴ νὰ δίδεται ἀπὸ τῶν κατωτέρω γραφομένων ἄσπων ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ῥουφετίων δι' ὁμολογιῶν διαλαμβανομένων ὅποσα χρεωστεῖ τῇ σχολῇ ἕκαστον, καὶ ὅποσον διάφορον πληροῦν κατ' ἔτος. Ὁ δὲ διάφορον ἐκάστου, ἐν ὧσ' ἂν συνίσταται ἡ σχολὴ καὶ κατοικεῖ διδάσκαλος, πληροῦσθαι ἀπὸ τῶν ῥουφετίων, ὅταν δὲ διδάσκαλος οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ μηδὲν τῶν ῥουφετίων δίδοναι τί ἐκ τοῦ διαφόρου, ἀλλὰ μένειν ἀκαταζήτητον παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς σχολῆς. Εἰς δὲ ἀσφάλειαν γράφονται καὶ τὰ ὅσα ἀφιερώθησαν τῇ σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐδανείσθησαν τοῖς ῥουφετίοις καὶ ἄλλοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ...».

283

1663-1815. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, επισκοπικές αποφάσεις,

